

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 153901 24 Kž
Brčko, 04.06.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Vuka Lučića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i Roberta Jovića kao članova vijeća, uz učestvovanje Biljane Vasiljević kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog F.C. zv. „Ć.“ i „F.“ iz B., zbog krivičnog djela - Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst), odlučujući o žalbi branioca Mirjane Mrđen, advokata iz Brčkog, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 153901 23 K od 01.12.2023. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 04.06.2024. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Radmila Ivanovića, optuženog i njegovog branioca, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog F.C. zv. „Ć.“ i „F.“ iz B. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 153901 23 K od 01.12.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 153901 23 K od 01.12.2023. godine, optuženi F.C. zv. Ć.“ i „F.“ oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo - Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud na osnovu iste zakonske odredbe, a uz primjenu članova 7., 42., 43., 49., 50. stav 1. tačka b) i 51. stav 2. tačka d) istog Zakona, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci.

Istom presudom na osnovu člana 78. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom je izrečena mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta opojne droge.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku podnijela branilac optuženog Mirjana Mrđen, advokat iz Brčkog (u daljem tekstu: branilac), navodeći da sud nije naveo valjane razloge iz kojih je vidljivo da je optuženi počinio navedeno krivično djelo. Branilac je predložila da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu i na osnovu iste preinači pobijanu presudu tako što će optuženog osloboditi od optužbe zbog nedostatka dokaza.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac) dalo je odgovor na žalbu, navodeći da je prvostepeni sud u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice i izveo pravilan zaključak da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obilježja bića krivičnog djela za koje je i optužen. Tužilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu branioca odbije kao neosnovanu i potvrdi pobijanu presudu u cjelosti.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 04.06.2024. godine branilac je u cjelosti ostala kod navoda svoje žalbe i kod prijedloga iz iste, dok je tužilac takođe ostao kod odgovora na žalbu u cjelosti i prijedloga u istom. Optuženi F.C. se pridružio navodima svog branioca, ističući da nije odbacio kesicu sa drogom, da nije u kontaktu sa svjedokom A.Z. samo ga poznaje iz viđenja.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Žalba branioca je neosnovana.

Razmatrajući žalbu branioca i navode u istoj, ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana jer je u pogledu žalbenih osnova izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud počinio propuste odnosno da nije dao valjane razloge iz kojih je vidljivo da je optuženi F.C. počinio navedeno krivično djelo. Isti stav je i u pogledu navoda branioca da prvostepeni sud nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, iako branilac nije naveo pojedinačno žalbene osnove, ali iz sadržaja žalbe je vidljivo da branilac prigovara iz žalbenih osnova povrede Zakona o krivičnom postupku i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Nadalje, branilac navodi da u dokaznom postupku, nakon saslušanja optuženog i svjedoka, te uvida u materijalnu dokumentaciju, ne može se sa sigurnošću zaključiti da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti, zbog čega je sud trebao primijeniti princip „*in dubio pro reo*“ i odlučiti u korist optuženog. Takođe, branilac tvrdi da je prvostepeni sud poklonio vjeru svjedocima-policijskim službenicima kao i svjedoku A.Z., čije izjave prema mišljenju branioca, nisu logične. Branilac navodi da Policija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nije imala dokaze da se optuženi bavi proizvodnjom i stavljanjem u promet opojnih droga, te da su se „potrudili“ da lično vide da je optuženi odbacio od sebe narkotike, a da je svjedok A.Z. koji je potvrdio da je kupovao drogu od optuženog, imao interes da se pojavi kao svjedok, kako bi mu policija pružila određene ustupke.

Za razliku od navoda branioca, prvostepeni sud je na trećoj, četvrtoj i petoj strani obrazložena presude analizirao izjave saslušanih svjedoka i uloženu materijalnu

dokumentaciju, te decidno naveo koje dokaze prihvata i iz kojih dokaza nedvosmisleno proizilaze činjenice koje potkrepljuju zaključak prvostepenog suda u pogledu utvrđivanja krivice optuženog. Naime, prvostepeni sud je zaključio da su saslušani svjedoci objektivno iznijeli svoja saznanja iz njihovog ličnog iskustva i kontakta sa optuženim, što se posebno odnosi na svjedoka A.Z. Svjedok A.Z. je izričito potvrdio da je upravo od optuženog kupovao opojnu drogu „marihuanu“ navodeći tačnu gramazu i cijenu koju je plaćao i ostao kod svoje izjave iz istrage. Svjedoci-polijski službenici N.Š. i P.P. potvrdili su da su vidjeli da je optuženi dana 18.07.2022. godine, na igralištu Sportsko-rekreativnog centra Partizan, u Ul. Vuka Karadžića u Brčkom, iz džepa svojih pantalona izvadio i bacio jedan paketić iza sebe, a koji su oni obezbijedili do dolaska uviđajne ekipe. Svjedok S.D., takođe policijski službenik, preduzimaio je uviđajne radnje, te izuzeo jedan paketić sa lica mjesta koji je prethodno fotografisan, a potom su izvršili preliminarno vještačenje sadržaja u paketiću, kada je utvrđeno da se u istom nalazi opojna droga „Amfetamin.“ Pronađena opojna droga je uz naredbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine poslana na vještačenje. Prvostepeni sud je, kako je već navedeno, na četvrtoj i petoj strani obrazloženja presude iznio svoj stav u pogledu nalaza i mišljenja vještaka Nine Knežević koja je potvrdila da se radi o opojnoj drogi „Amfetamin“, te je prvostepeni sud u potpunosti prihvatio pismeni nalaz i mišljenje ovog vještaka, cijeneći ga kao stručan i objektivan, a što podržava i ovaj sud. Takođe, prvostepeni sud je dao svoje razloge o svjedočenju optuženog, koji u potpunosti negirao izvršenje krivičnog djela, tvrdeći da se sasvim slučajno našao sa drugom na igralištu, te da nikada nije prodavao drogu, da ne poznaje svjedoka A.Z., kao i da je sam konzument opojne droge. Prvostepeni sud je svjedočenje optuženog ocijenio kao neprihvatljivo i neuvjerljivo i sasvim suprotno izvedenim dokazima, kao i da je isto usmjereno ka izbjegavanju krivične odgovornosti. Ovakav stav prvostepenog suda prihvata i ovaj sud.

Prvostepeni sud je izvršio savjesnu i pravilnu ocjenu svih provedenih dokaza, cijeneći iste pojedinačno i u njihovoj uzajamnoj vezi upravo na način propisan odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na čiju povredu se neosnovano žalbom branioca ukazuje.

Cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, prvostepeni sud je na osnovu takve ocjene izvodio zaključke da li je neka relevantna činjenica dokazana ili ne, pa je na osnovu tako cijjenjenih dokaza i utvrđenih činjenica, utvrdio da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti na način opisan u izreci presude. Takođe, ovaj sud je utvrdio da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude naveo koje činjenice je utvrdio, na osnovu kojih dokaza su utvrđene i zašto je svoje povjerenje uskratio nekim svjedocima.

Navodi branioca da je svjedok A.Z. svjedočio kako bi u zamjenu za svoje svjedočenje dobio neke ustupke od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, su paušalni i ničim nisu potkrepljeni, tako da su za ovaj sud neprihvatljivi u cjelosti.

Imajući u vidu zakonski opis krivičnog djela - Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u konkretnom slučaju dokazi koji su izvedeni pred sudom upućuju na nesumnjiv zaključak da je upravo optuženi neovlašteno prodavao i radi prodaje držao supstance propisom proglašene opojnom drogom, a radi se o opojnoj drogi „Cannabis Sativa L“- marihuana i „Amfetamin“. Navedene opojne droge su odredbama Zakona o sprečavanju i suzbijanju opojnih droga („Službeni glasnik

Bosne i Hercegovine“, broj 8/06 i 13/08) propisane kao opojne droge čiji promet i posjedovanje je zabranjen. S tim u vezi opojna droga „Cannabis Sativa L“ – „marihuana“, te psihotropna tvar „Amfetamin“ proglašeni su opojnim drogama, te se nalaze na Listi opojnih droga i na Listi psihotropnih supstanci. Pravilno je prvostepeni sud zaključio da su preduzete radnje optuženog, na način opisan u izreci presude, bile u potpunosti suprotne odredbama Zakona o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga.

Pogrešan je zaključak branioca, a i za ovaj sud kao takav neprihvatljiv, da na uvjerljiv način nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim, te da je u takvom situaciji sud bio dužan primijeniti načelo „*in dubio pro reo*“ iz člana 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Odredba člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („*in dubio pro reo*“), na čiju primjenu se branilac neargumentovano poziva, propisuje da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog.

Budući da na osnovu provedenih dokaza sve pravnorelevantne i odlučne činjenice na osnovu kojih je utvrđena krivica optuženog su utvrđene na pouzdan način, kod prvostepenog suda nije bilo sumnje niti dileme u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela, pa da bi sud takvu sumnju riješio presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Shodno gore navedenom, nije ni bilo uslova za primjenu navedenog načela na čiju primjenu branilac neargumentovano ukazuje.

Imajući u vidu žalbene osnove zbog kojih je branilac podnio žalbu, a vodeći računa o proširenom dejstvu žalbe iz člana 308. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer takva žalba u sebi sadrži žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud je i to imao u vidu i preispitao izrečenu kaznu. Za krivično djelo -Neovlašena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisana je kazna zatvora od jedne do deset godina. Ovaj sud je zaključio da se prvostepeni sud pravilno opredijelio za izrečenu vrstu krivičnopravne sankcije koju je izrekao optuženom. Pravilno se prvostepeni sud opredijelio za kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci koju je izrekao optuženom, jer je ista u skladu sa utvrđenim okolnostima iz člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), koje objektivno stoje na strani optuženog, a kojima je dao adekvatan značaj. Od otežavajućih okolnosti sud je cijenio raniju osuđivanost optuženog i to dva puta za druga krivična djela, dok je od olakšavajućih okolnosti sud cijenio da se radi o licu mlađe životne dobi, odnosno sud je mladost optuženog cijenio kao osobito olakšavajuću okolnost. I ovaj sud je uvjerenja da će se izrečenom kaznom zatvora postići svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kako na planu specijalne tako i na planu generalne prevencije. Takođe izrečenom kaznom zatvora će se postići svrha krivičnopravnih sankcija iz člana 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sprečavanjem izvršioca da izvrši krivična djela, kao i podsticanje njegovog prevaspitanja.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke nije počinio bitne povrede odredba krivičnog postupka, te da je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, a ni druge propuste na koje se žalbom neosnovano ukazuje, kao ni

povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je žalbu branioca optuženog odbio kao neosnovanu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Vuk Lučić